

at medens den i tredje Linie med Bevidsthed Intet giver, — hvilket jeg anser for en Feil, men hvad jeg skal indrømme maasse foreløbigt kunde være forsvarligt, der som man virkelig kunde holde, hvad der iøvrigt loves for en stærk 1ste og 2den Linie —, gjør Planen i 1ste og 2den Linie ikke Andet end at love Meget, uden at være istand til at holde det, og derfor komme vi til det aparte Forhold for Flaadens Vedkommende, at vi have det ene Sted Flaaden uden en befæstet Station, og det andet Sted en befæstet Station uden Flaade (Berg: Det er ikke rigtigt). Er det ikke rigtigt? Jo, det er aldeles rigtigt, men det ærede Medlem kan jo faae Ordet senere, og saa skal det være mig en stor Fornøjelse at kunne indbegaa ham. Flaaden er gjort saa stor, at den bliver istand til at optræde som Beltdivision, naar den ikke har sin Hovedstation i Sundet virkelig forsvarlig dækket. Nu maa jeg imidlertid sige, at naar jeg ser hen til de Bevillinger, der altsaa foreligge som Resultat af Flertallets Overveelser, er der deri nogle, som efter min Opfattelse ere vigtige. Jeg skal ikke videre gaa ind paa dem her; men ærede Medlemmer ville vistnok vide, at jeg efter min Opfattelse anser det for fuldstændig urigtigt at anlægge nogen Befæstning i Sylland, thi vi kunne dog ikke forsvare denne Provinds, og vi maa spare vore Kræfter for hurtig at samle dem andtæts. En saadan Befæstning vil blot lede til, at man lader Tropperne blive længere i Sylland, og det er netop det, de ikke skulle, og den vil være af saa spag Bestaenhed, at det Regiment, der skal forsvare den, ikke vil være istand dertil, saa det vil ikke være længe, inden baade Regimentet og Fæstningen er tagen. Andre af Forslagene kan jeg ikke negte, at jeg tror, foreløbigt kunne spares. Jeg tror, som sagt ikke, at det vilde være forstandigt at gaa over til Systemet med flydende Forter, før man har prøvet dem, og jeg vil tillige sige ligefrem, at naar vi ikke ville befæste Kjøbenhavns Flaadestation, vil jeg ikke alene finde det overflødig, men absolut forkasteligt at oprette en Flaadestation ved Aggersøfjord; thi at forsømme Sundstationens tilstrækkelige Dækning gjør, at det hele efter min Anskuelse virkelig bliver uden tilstrækkelig Sammenhæng. Jeg skal imidlertid erkende, at der er Noget, og det er Halvdelen af Bevillingsforslaget, som har min fuldstændigste Sympathi, og som jeg i høi Grad har glædet mig over. Det er nemlig de 15 Millioner Kr., som det ærede Udvalgs Flertal har foreslaaet at anvende til Flaadens Udvikling. Det er en overordentlig nyttig og forstandig Anvendelse, og det er overordentlig paatrængende at gjøre det. Jeg har derfor maattet spørge mig selv, om jeg ikke af Hensyn til dette One burde stemme for Lovforslagets § 1, uagtet jeg finder, at de andre Anvendelser i Forslaget ere uheldige. Jeg har i et Dieblif været fristet til at gjøre det, idet jeg forventede,

at de militære Ministre saa ville bevæge sig med en saa høi Grad af Langsomhed med Hensyn til den jydsk Fæstning, Flaadestationen ved Aggersøfjord og det flydende Fort, at der ikke vilde være nogen Fare ved, at Beløbene dertil foreløbigt bevilgedes; men jeg har dog ikke turdet gjøre det, og jeg skal sige hvorfor. Det er, fordi der efter § 1 følger en § 2. Jeg har aldeles ikke Noget imod, men finder det fuldstændig naturligt, at man, naar man erkender, at store Midler skulle anvendes, da ogsaa tyer til en ekstraordinær Skat, og jeg er Flertallet meget taknemmelig, fordi det saa naabent og ligefrem har erklæret sig redebont dertil. Jeg paaskønner det meget, og det er derfor ikke af denne Grund, at jeg siger, at det er § 2, som virker uheldigt ind paa § 1. Men der er et andet Hensyn, som gjør, at § 2 har en absolut skadelig Indvirkning paa Flaadens Udvikling, og det er ikke alene, som den ærede Marineminister ved tidligere Leiligheder har sagt, fordi een Jugl i Haanden er bedre end ti paa Laget, men fordi § 2 tillige fastsætter, at der intetsomhelst Extraordinært maa gjøres, før dette Spørgsmaal om Indkomsskatten er ordnet. Nu ere jo Alle enige om, at der maa gaa en vis Tid dertil. Regjeringen sætter sig derimod, og jeg tror ikke, at selv om det ærede Flertal i Udvalget kom til at overtage Styrelsen, det da vilde være istand til inden et længere Tidrum at sætte denne Sag igjennem, og hvad komme vi altsaa til? Vi komme til at gjøre akkurat det Omvendte af, hvad der efter min Opfattelse er det Fornuftige, idet vi slaa fast ved Lov, at der skal hengaa en lang Tid, inden vi maa gjøre Noget. Det Flaaden trænger til, er ikke alene at faae Skibe, men til at faae dem saa hurtigt som muligt, og derfor vil det efter min Opfattelse være uforstandigt at fastsætte ved Lov, at det skal være forbudt indenfor et vist Tidrum overhovedet at gjøre Noget. Derfor ser jeg mig ikke istand til at gaa ind paa Lovforslaget, og jeg skal reasumere min Opfattelse i følgende faa Ord: Jeg tror, man maa sige om Flertallets Forslag, at de have den Fortjeneste at have hævdet, at have høit, lydeligt og tydeligt for det hele Land og for det hele Folk udtalt Erkendelsen om, at det er nødvendigt at anvende store Summer til Forsvarsvesenet; de have høit, lydeligt og tydeligt udtalt for det hele Folk, at Flertallet er beredt til at bære Ansvar for at opfordre Regjeringen og Folket til at paatage sig nye Skatter. Det er virkelig en stor Fortjeneste af Udvalget. Men ved Siden af har Forslaget den Feil, at, om det end ser ud som, om vi fik Noget, saa faae vi under alle Omstændigheder ikke dette meget snart. Den anden store Fortjeneste, som Forslaget har, er, at det hæveder Rigtigheden og Nødvendigheden af Forsvarets Koncentrering paa Sjælland. Det er meget at paaskønne, at denne Tanke er udtalt saa bestemt, men ved Siden af har Forslaget den Feil,